

Vergaderjaar 1987–1988

20074

Aanvulling van het Wetboek van Strafrecht met de straf van onbetaalde arbeid

Nr. 8

GEWIJZIGD VOORSTEL VAN WET

Ontvangen 18 juli 1988

Wij Beatrix, bij de Gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben dat het wenselijk is het Wetboek van Strafrecht aan te vullen met voorschriften omtrent de mogelijkheid dat in plaats van het ondergaan van een korte vrijheidsstraf onbetaalde arbeid ten algemenen nutte wordt verricht;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

Het Wetboek van Strafrecht wordt als volgt gewijzigd:

A. In artikel 9, eerste lid, sub a, wordt 3 vernummerd tot 4 en wordt ingevoegd: 3. het verrichten van onbetaalde arbeid ten algemenen nutte.

B. In artikel 14g wordt het tweede, derde en vierde lid, vernummerd tot het derde onderscheidenlijk vierde en vijfde lid. Een nieuw tweede lid wordt ingevoegd dat luidt:

2. In geval de rechter overweegt een last te geven tot tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf, of van een gedeelte daarvan, van niet meer dan zes maanden, kan hij in de plaats daarvan het verrichten van onbetaalde arbeid, bedoeld in artikel 9, eerste lid, sub a, onder 3, gelasten. De artikelen 22c tot en met 22j zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat het totaal aantal uren te verrichten arbeid dat terzake van één strafbaar feit kan worden opgelegd ten hoogste tweehonderdveertig bedraagt.

C. Na artikel 22a worden de volgende artikelen ingevoegd:

Artikel 22b. 1. In geval de rechter een onvoorwaardelijke vrijheidsstraf van niet meer dan zes maanden overweegt op te leggen dan wel een

vrijheidsstraf, waarvan het onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen gedeelte niet meer dan zes maanden bedraagt, kan hij in plaats daarvan het verrichten van onbetaalde arbeid ten algemenen nutte opleggen.

2. De straf van het verrichten van onbetaalde arbeid kan de rechter slechts opleggen indien hij zich ervan heeft vergewist dat op korte termijn een instelling of persoon bereid zal zijn de veroordeelde de arbeid te doen verrichten.

Artikel 22c. 1. De straf van het verrichten van onbetaalde arbeid kan de rechter slechts opleggen na een daartoe strekkend aanbod van de verdachte.

2. Het aanbod dient in ieder geval te vermelden de aard van de te verrichten werkzaamheden.

Artikel 22d. 1. Het vonnis vermeldt de vrijheidsstraf die de rechter overwoog op te leggen, en de straf van het verrichten van onbetaalde arbeid die hiervoor in de plaats komt.

2. Het vermeldt daarbij in ieder geval:

a. het aantal uren te verrichten arbeid;

b. de uiterste datum waarop de arbeid moet aanvangen en de termijn binnen welke de arbeid na aanvang daarvan dient te worden verricht;

c. de aard van de te verrichten werkzaamheden.

3. Het aantal uren te verrichten arbeid bedraagt ten hoogste tweehonderdenveertig. De termijn binnen welke de arbeid moet worden verricht bedraagt ten hoogste zes maanden, tenzij het openbaar ministerie met toepassing van artikel 22f, eerste lid, de opgelegde straf heeft gewijzigd.

4. De straf wordt niet opgelegd dan met instemming van de verdachte.

Artikel 22e. Over de wijze waarop de arbeid wordt of is verricht, kan het openbaar ministerie, naar regelen te stellen bij algemene maatregel van bestuur, inlichtingen inwinnen bij lichamen en personen die werkzaam zijn op het gebied van de reclassering. Artikel 147 van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 22f. 1. Het openbaar ministerie kan de opgelegde straf wijzigen voor wat betreft de onderdelen bedoeld in artikel 22d, tweede lid, onder b en c, indien het van oordeel is dat de veroordeelde de arbeid niet geheel overeenkomstig de opgelegde straf, kan of heeft kunnen verrichten. Het benadert daarbij zo veel mogelijk de opgelegde straf.

2. Het openbaar ministerie zendt hiervan zo spoedig mogelijk een kennisgeving aan de veroordeelde. De kennisgeving behelst het aantal uren arbeid dat naar het oordeel van het openbaar ministerie is verricht, alsmede de straf zoals deze voor het overige nader is vastgesteld.

3. Tegen de kennisgeving bedoeld in het tweede lid kan de veroordeelde binnen acht dagen een bezwaarschrift indienen bij de rechter die de straf oplegde. De rechter kan dan de beslissing van het openbaar ministerie wijzigen. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 22g. De rechter die de straf oplegde kan op vordering van het openbaar ministerie, indien hij van oordeel is dat de veroordeelde de opgelegde straf niet naar behoren verricht of heeft verricht en indien hij daartoe termen vindt, alsnog de vrijheidsstraf in de plaats waarvan de opgelegde straf blijktens het vonnis werd opgelegd, opleggen en de gehele of gedeeltelijke tenuitvoerlegging daarvan gelasten. Hij houdt daarbij rekening met het deel van de te verrichten arbeid dat wel naar behoren is verricht.

Artikel 22h. Op de behandeling van het bezwaarschrift van de veroordeelde ingevolge artikel 22f, derde lid, of op de behandeling van de vordering ingevolge artikel 22g, zijn de artikelen 14h, tot en met 14j van overeenkomstige toepassing.

Artikel 22i. Het openbaar ministerie kan een beslissing bedoeld in artikel 22f, eerste lid, slechts nemen, of een vordering bedoeld in artikel 22g, slechts instellen gedurende de termijn bedoeld in artikel 22d, tweede lid, onder b, of binnen drie maanden na afloop van deze termijn.

Artikel 22j. 1. Indien naar het oordeel van het openbaar ministerie de opgelegde arbeid naar behoren is verricht, stelt het zo spoedig mogelijk de veroordeelde hiervan in kennis.

2. Het openbaar ministerie kan daarna geen gebruik meer maken van zijn bevoegdheid genoemd in de artikelen 22f, eerste lid, en 22g.

D. In artikel 27 wordt in het derde lid na «van geldboete» ingevoegd: of bij het opleggen van het verrichten van onbetaalde arbeid.

E. Na artikel 63 wordt ingevoegd een nieuw artikel 63a, dat luidt:

Artikel 63a. Voor de toepassing van de bepalingen van deze titel wordt met de straf van het verrichten van onbetaalde arbeid ten algemene nutte rekening gehouden als ware die straf de vrijheidsstraf in de plaats waarvan zij is opgelegd.

F. In artikel 77b, eerste lid, wordt «57-63» vervangen door: 57-63a.

ARTIKEL II

Het Wetboek van Strafvordering wordt als volgt gewijzigd:

A. Na het vierde lid van artikel 326 wordt een nieuw vijfde lid toegevoegd, dat luidt:

5. De griffier doet aantekening van de instemming van de verdachte met de op te leggen straf van het verrichten van onbetaalde arbeid overeenkomstig artikel 22d, vierde lid, van het Wetboek van Strafrecht.

B. Het achtste lid van artikel 359 wordt vernummerd tot het negende en er wordt een nieuw achtste lid ingevoegd, dat luidt:

8. Indien de rechter een aanbod tot het verrichten van onbetaalde arbeid afwijst, dan geeft het vonnis de redenen op die daartoe hebben geleid.

ARTIKEL III

In artikel 4, eerste lid, sub a, onder 2, van de Wet op de justitiële documentatie en op de verklaringen omtrent het gedrag (Stb. 1955, 395) wordt na « – anders dan vervangende – » ingevoegd: of het verrichten van onbetaalde arbeid.

ARTIKEL IV

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

ARTIKEL V

1. Deze wet, met uitzondering van Artikel I, onderdeel B, is niet van toepassing in strafzaken waarin de vervolging reeds is ingesteld op het moment van inwerkingtreding.

2. Artikel I, onderdeel B, is van toepassing op strafzaken waarin het openbaar ministerie de in artikel 14g van het Wetboek van Strafrecht bedoelde vordering heeft ingediend na het moment van inwerkingtreding.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Justitie,

De Staatssecretaris van Justitie,